

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 192/2015
18.02.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Гордане Ајншпилер Поповић и Браниславе Апостоловић, чланова већа, у парници по тужби тужиоца Предузеће за путеве Н. АД у стечају, са седиштем у Н., кога заступају М.К. и Д.К., адвокати из Н, против туженог Друштвени фонд за путеве Општине Пирот, кога заступа ОЈТ из Пирота, ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж бр. 5047/14 од 29.04.2015. године, у седници већа одржаној дана 18.02.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 5047/14 од 29.04.2015. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Нишу П. бр. 1263/2013 од 08.05.2014. године, усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу плати износ од 22.820.865,28 динара са каматом од 16.04.2008. године до исплате, као и трошкове поступка у износу од 997.875,00 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж бр. 5047/14 од 29.04.2015. године, жалба туженог одбијена је као неоснована и потврђена наведена пресуда Привредног суда у Нишу.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију, побијајући је због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 399. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 125/04, 111/09), а у вези са чланом 506. став 1. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11), Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности, а ревизијом се не указује на друге битне повреде одредаба парничног поступка из наведене законске одредбе.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац и тужени су 14.04.2006. године закључили уговор о извођењу радова и то тужени као наручилац, а тужилац као извођач радова. Предмет уговора су били радови на крпљењу ударних рупа, прекопа и деформација на коловозима локалних путева кроз насељена места на територији Општине Пирот. Чланом 6. Уговора предвиђено је да ће се плаћање вршити по испостављеним привременим ситуацијама, у складу са приливом средстава из буџета Општине Пирот. Тужилац је радове обављао закључно са новембром 2006. године, а тужени није имао примедбе у погледу изведених радова. По основу закљученог Уговора тужилац је испоставио туженом пет привремених ситуација, а укупна вредност изведених радова износила је 70.050.809,24 динара. Тужени је обавезу из уговора само делимично платио, а тужени је правноснажном пресудом Привредног суда у Нишу обавезан да тужиоцу плати радове изведене по четири привремене ситуације. Пета привремена ситуација је испостављена на износ од 2.999.099,54 динара, а тужилац је накнадно, након што је пету привремену ситуацију доставио туженом на свом примерку руком дописао износ од 22.820.858,28 динара, док на оригиналу који је за себе задржао тужени нема печата финансијског руководиоца тужиоца са наведеним уписаним износом. Износ од 22.820.865,28 динара није само уписан руком на примерку пете привремене ситуације, већ је исти унет и у одштампани текст пете привремене ситуације под тачком 4. У овој привременој ситуацији наведено је да је укупна вредност радова по претходним ситуацијама са ПДВ-ом 47.229.944,26 динара, што заједно са вредношћу радова из пете привремене ситуације износи укупно 70.050.809,54 динара. Дана 12.12.2006. године између Министарства за капиталне инвестиције, као инвеститора, ЈП "Путеви Србије" као заступника инвеститора, Општине Пирот и тужиоца као извођача радова закључен је уговор чији је предмет реализација средстава одобрених Националним инвестиционим планом за изградњу и санацију локалне путне мреже на територији Општине Пирот. Уговором је предвиђено да се изврши пренос средстава предвиђених НИП-ом за 2006. годину и 2007. годину на рачун извођача за договорене радове на изградњи и санацији путне мреже у Општини Пирот на основу испостављених оверених ситуација и по динамици одобреној од стране надлежног Савета за НИП. Дуг тужиоцу по испостављеним привременим ситуацијама није исплаћен из средстава Националног инвестиционог плана, јер је радове вршио пре закључења уговора од 12.12.2006. године о реализацији средстава одобрених НИП-ом за финансирање извођења радова на изградњи и санацији локалне путне мреже на територији Општине Пирот. Количина изведених радова по петој привременој ситуацији, као и висина дуга по основу изведених радова, утврђени су извођењем доказа вештачењем преко вештака грађевинске и економско-финансијске струке.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, оценом свих изведених доказа, нижестепени судови су правилно закључили да је тужилац извео радове по петој привременој ситуацији у укупној вредности од 22.820.865,28 динара. Ово

посебно код чињенице да је наведени износ унет и у одштампани текст пете привремене ситуације под тачком 4, те да је наведено да је укупна вредност радова по претходним ситуацијама са ПДВ-ом 47.229.944,26 динара, што заједно са вредношћу радова из пете привремене ситуације износи укупно 70.050.809,54 динара, колико је износила укупна вредност изведених радова.

С обзиром да је тужилац своју обавезу из Уговора испунио правилан је закључак нижестепених судова да је тужени у обавези да сходно члану 630. Закона о облигационим односима плати тужиоцу преостали износ накнаде за изведене радове. Стога су нижестепени судови правилном применом материјалног права тужбени захтев усвојили, дајући за свој правни став ваљане разлоге, које прихвата и овај суд.

У ревизији се понављају жалбени наводи којима се оспорава налаз судског вештака, а што у смислу одредбе члана 398. став 2. ЗПП, није ревизијски разлог.

Из наведених разлога Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 414. став 1. ЗПП, без детаљног образлагања ревизијске одлуке, у смислу члана 414. став 2. ЗПП, будући да се у ревизији понављају жалбени разлози које је другостепени суд правилно оценио, а образлагањем ревизијске одлуке не би се постигло ни ново тумачење права, нити допринело уједначеном тумачењу права.

**Председник већа-судија
Бранко Станић,с.р.**